

ски сараи и кйошкове. Най-голѣмата джамия е *Ахмедие*, градена въ началото на XVII вѣкъ. Тя съперничи по размѣри и величие на „св. София“. Презъ богато украсена порта влизаме въ обширенъ дворъ съ шадраванъ на срѣдата. Непрестанно пристигатъ богомолци, измиватъ си краката и ржцетъ на чешмитъ въ двора и по чехли влизатъ вжтре за молитва. Между стройнитъ колони се виждатъ хора на колѣне. Тѣ се молятъ, и шумътъ на посетителитъ не ги смущава. По срѣдата на пѣстъръ килимъ седи турски учителъ, а наоколо сж колѣничили ученицитъ отъ близко село. Той имъ говори нѣщо, а тѣ отъ време на време свеждатъ глави до пода и пакъ се изправятъ.

Най-красивата джамия въ Цариградъ е *Сюлюмание* (1550—1566 г.). Строена е подъ ржководството на известния архитектъ Синамъ. Влизаме изморени въ джамията. Прохладата и изяществото на формитъ ни ободряватъ. Учудване и възхвала се изтръгватъ отъ устата на всички. Мраморни колони, пѣстри порцеланови мозайки, дълбоки ниши съ най-различни геометрични украшения, подковообразни арки, леки куполи, малки и голѣми полюеи — всичко това се преплита и прелива въ чудна хармония. Тази джамия е истинска гордостъ на турското строително изкуство.

Но разкошътъ, излишеството и суетата на миналото личатъ най-вече въ *султанскитъ сараи и кйошкове*. Това сж величествени дворци и градини, съ които сж увѣковѣчени имената на бележити султани. Тѣ заематъ най-хубавитъ мѣста въ Цариградъ. Попадали въ тѣхъ, вие неволно се откъсвате отъ действителността и се чувствувате въ нѣкакъвъ далеченъ, незнаенъ, приказенъ свѣтъ. Разгледахме нѣколко дворци, но най-силно впечатление ни направиха *Стариятъ Сарий и дворецътъ Долма-Бахче*. Задъ крепостната стена въ жгъла на Истамбулския п-въ се редятъ усамотени сгради — кйошкове, библиотеки, хареми и пр. Тукъ е Стариятъ Сарай.